

Vrba černající

Salix myrsinifolia Salisb.

Stupeň ohrožení: C1

syn.: *S. nigricans* Sm.

POPIS

Hustě větvený keř 2-4(-6) m vys., s kmínky 5-20 cm v průměru, s šupinatě odlupčivou borkou. Letorosty chlupaté, stejně jako pupeny, které jsou vždy výrazněji chlupaté než letorosty. Listy střídavé, čepel proměnlivého tvaru, úzce až široce eliptická nebo obvejčitá, 3,5-7,0 cm dl., pilovitá, na líci zelená, na rubu sivě ožíněná, špička čepele někdy i okraje bez ožínění, řapík 8-15 mm dl., palisty nepravidelně srdčité, vytrvalé. Samčí jehnědy kuželovitě válcovité, asi 2,5 cm dl., květy se 2 tyčinkami, nitky na bázi chlupaté. Samičí jehnědy kuželovitě válcovité, asi 2,0 cm dl., semeník lysý nebo řídce chlupatý, čnělka zdělí 1/4-1/2 semeníku, blizny vějířovité. Listeny na vrcholu hnědé až černohnědé. Kvete krátce před rašením listů.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Vrba černající je vlhkomilná dřevina snášející zástin. Osidluje mokré až rašelinné louky, okraje bažin na bazických i silikátových podkladech, častěji na minerálně bohatších půdách. Ve společenstvech svazu *Salicion cinereae*.

ROZŠÍŘENÍ

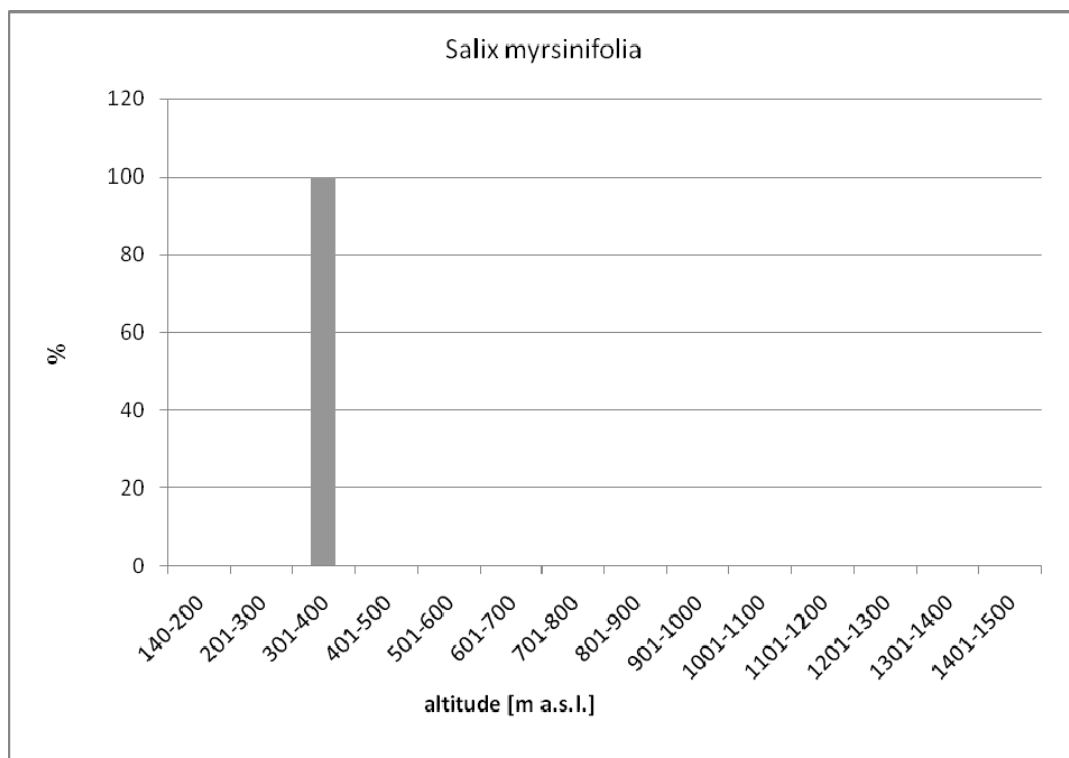
V ČR v Českém lese, Třeboňské pánvi a na Šumavě. V posledních letech byla objevena v Krušných horách, Krušnohorském podhůří a v Kaňonu Teplé. Většina lokalit je v nadmořské výšce 301-400 m.

Souvislý areál v boreálním a mírném pásmu Evropy a z. Sibiře: Skotsko, Dánsko, Skandinávský poloostrov, Kola, Polsko, Pobaltské republiky, Bělorusko, Ukrajina, Západní Sibiř až po Ob. Oddělený areál ve stř. Evropě v Alpách a jejich předhůřích, zasahující do j. Čech.

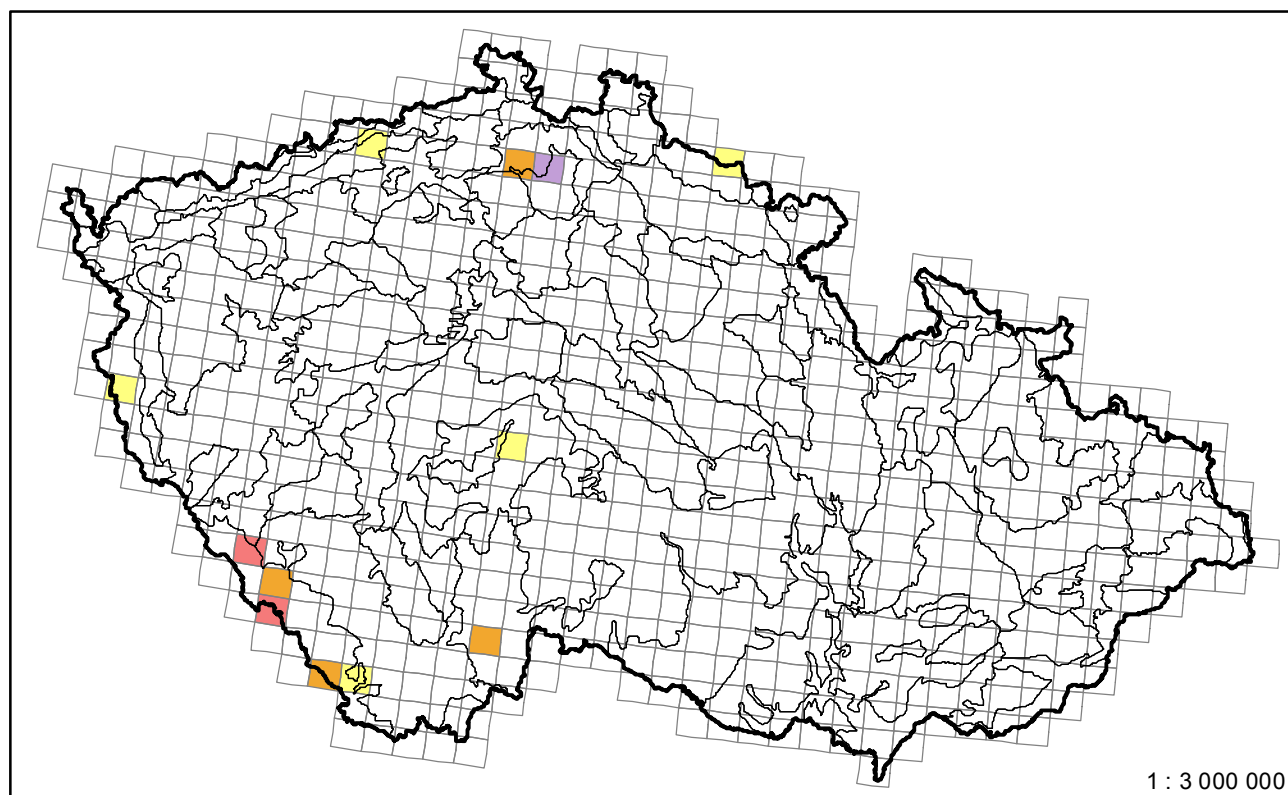
PŘÍČINY OHROŽENÍ

Vrba černající patří v České republice ke kriticky ohroženým druhům. Vzhledem ke statnému růstu není zdaleka tak ohrožená jako nízké druhy vrb. Je dosti pravděpodobné, že bude nalezena na dalších lokalitách.

Výskyt podle nadmořské výšky

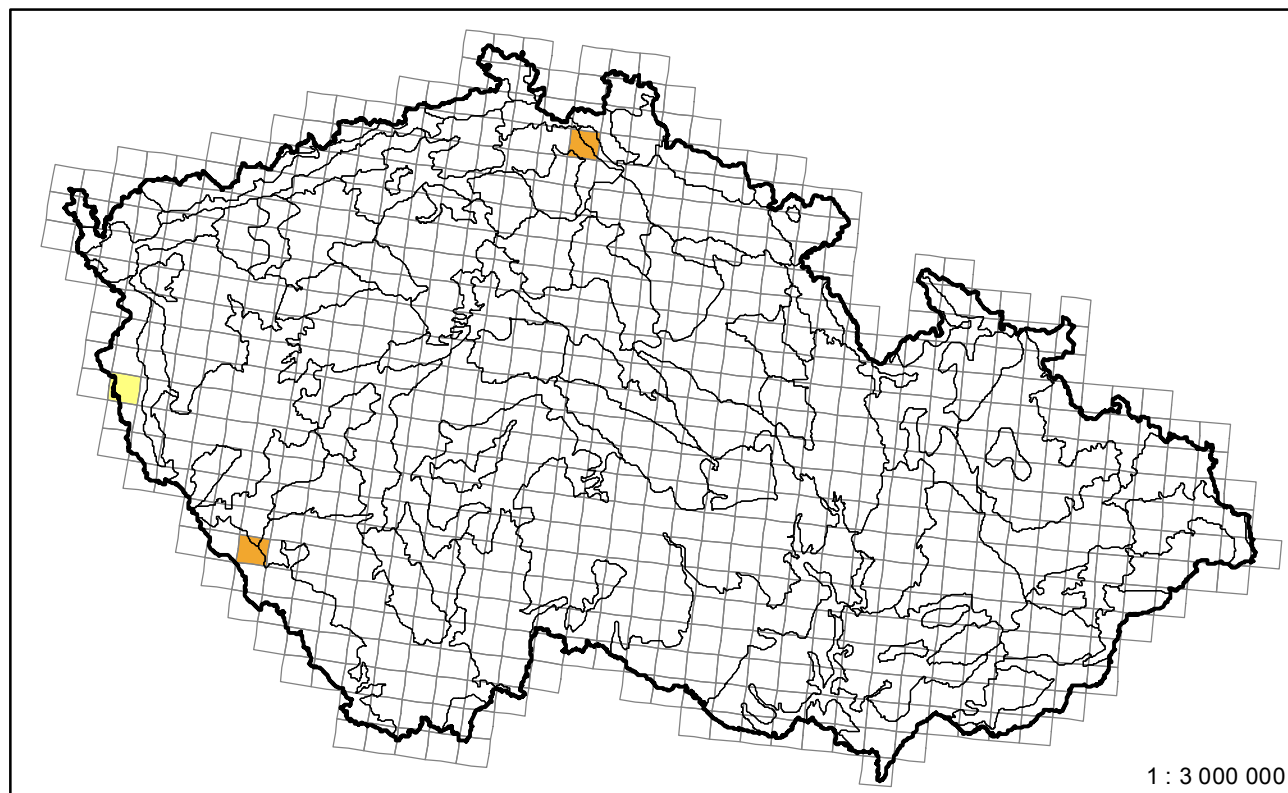

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1 2 3 4

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1 2